

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis țiarul până acuma.Administrațiunea țiarului
„Tribuna“.

Sibiu, 1 Iulie st. v.

Ce sânt „kultur-egylet“-urile o scim acuma îndeajuns; ne-au spus-o și concetățenii nostri maghiari destuleori și am avut și noi destul privilegiu ca să le vedem binecuvântata activitate.

Lucrul cel mai salutar din lume: Țeara aceasta, care a suferit atâta în trecutul ei viforos, prelungă toate bogățiile, cu care a înzestrat-o mama natură, este o țeară săracă și este o țeară înapoiață în cultură. „Kultur-egylet“-urile au menirea de a face ca ea să nu mai fie nici săracă, nici incultă.

Ce nobilă intențiune, ce măreț teren de activitate!
Mai departe: Elementul istoric, alcătuitor de stat, elementul, care singur poate încheia popoarele și țerile de sub coroana Stului-Stefan într-o unitate solidă și durabilă, elementul maghiar este supus peririi pe acolo, pe unde nu se găsește în masse compacte, ci răsleț, resfirat printre maioritățile române, germane și slave. „Kultur-egylet“-urile au menirea de a întări în pozițiile lor pe Maghiarii expuși valachisării sau slavisirii și prin aceasta indirect conlucră la

consolidarea statului, care s'ar risipi nu alteceva, dacă s'ar întâmpla ca rassa maghiară să nu fie dominantă, să nu fie stăpână pe toate terenurile!

Ce patriotică intențiune, ce îngrijire fiască de binele și viitorul terii!

Și eu toate acestea se găsesc printre naționalitățile nemaghiare, care, veți Doamne, încă au să fie părtașe de binefaceri „Kultur-egylet“-urilor, se mai găsește o mulțime de agitatori, care nu înțeleg, sau nu vreau să înțeleagă, ce mare nedreptate fac concetățenilor lor maghiari când cutează a combate „Kultur-egylet“-urile, pe când datorința lor patriotică ar fi să le spriginească, să încălzească pe conaționali lor pentru nobilele scopuri ce ele urmăresc!

Da, se mai găsesc astfel de oameni și o recunoaștem, că între acestia sîntem și noi.

Căci una spun Maghiarii și alta fac. Vorba noastră de ieri, „satele lui Potemkin“ le găsești pe toate terenurile și sînt multșoare acestea sate și pe acolo, pe unde 'și-au pus Kultur-egylet-urile plugul.

Să le lăsăm de astădată pe celalalte și să vedem ce ăce și ce face „E. M. K. E.“, adică Kultur-egylet-ul ardelenesc, sau, ca să ăicem așa, al nostru, căci și pe noi pe toți voește să ne ferească.

De ăis ăice și el ca celalalte ale lui surori. Scopul cel mai salutar îl urmărește și anume cu mijloacele cele mai pacinice.

Voește să ridice nivelul cultural al țerii, să-i îmbunătățească starea materială și în privința națională nu voește decât cel mult salvarea conțraților în Arpad, care înădușiți de toate părțile de popolul românesc, înaintează cu pași siguri spre perire sau spre valachisare, ceea-ce este și mai rău decât perirea.

Așa ăic, însă ce fac?

Mai întâiu adună bani pe toate căile și cu toate mijloacele. Fiindcă patriotismul nu e în stare să-i umple cassetele, apoi se pune contribuție pe comitate. Și de ce nu, când acestea contribuții, votate de maioritățile municipale ale erei „liberale“, maiorități compuse din nemeși scăpătați și sărăntoci, numai în partea cea mai mică le

plătesc nobilii patrioți, ear' în cea mai mare e din pungile moșicilor de Români.

După aceea se începe opera culturală.

Se întemeiază și subvenționează școale și mai ales asile de copii și — abnegațiune fără păreche — nu între Maghiari, ci cu o deosebită predilecțiune prin ținuturile unde Maghiarii sînt fii credincioși ai diferitelor bugete comunale, municipale și de stat.

Bine ar fi și așa, dacă scopul acestor școale ar fi să învețe pe oameni ceva bun, ceva folositor pentru dîșii și pentru țeară.

Ce se învață însă? Ântăiu ungueresce, a doua-oară ungueresce și a treia-oară earăși ungueresce. Pe nimic altceva nu se mai pune pond decât pe limba maghiară, pentru nimica nu se stăruiesc decât pentru limba maghiară, nici o străduință, nici un rezultat nu-i aduce învățătorului laude și premii decât rezultatele dobândite în limba maghiară, străduința ce-și dă întru impunerea ei copiilor, care pentru dîșna rămân lipsiți de aproape toate cunoscințele folositoare, care le-ar pute câștiga în școală, dacă nu ar fi școala menită numai și numai pentru scopuri de maghiarisare.

La început se motiva aceasta procedură cu aceea, că în interesul culturii, care într'un stat nu poate fi decât una, ear' aceea la noi numai maghiară, este necesar ca toți locuitorii țerii să șcie ungueresce.

Aceasta dogmă despre unitatea și unificarea culturii se vede, că nu prea a fost plausibilă, căci de un timp încoace tot mai rar o aușim. Se vede că a înțeles lumea, că unitatea în cultură și maghiarisare este tot cam unul și același lucru, îmbrăcat în haine diferite.

S'a căutat deci și s'a aflat altă dogmă, care să justifice acțiunea sistematică a maghiarisării.

Ca prin minune au descoperit savanții maghiari așa ăicend preste noapte, că o mulțime nenumărată a Valachilor de astădi nu sînt decât Maghiari valachisaiți.

Cine se mai putea îndoi acuma, că este cea mai sfântă, cea mai patrio-

tică datorință a kultur-egylet-ului să se îngrijească pentru salvarea acestor fii rătăciți, să-i readucă în sinul națiunii mame.

Astfel s'a început opera „remaghiarisării“ prin multe părți ale Transilvaniei. S'a aflat, că jumătate Români de prin părțile Hunedoarei sînt Maghiari de viță, s'a reclamat pentru remaghiarisarea întregii Câmpii valachisate și, odată parola dată, aproape ăilnic se mai descopere câte o comună valachisată, în ajutorul căreia se cheamă kultur-egylet-ul.

Și sînt nostime de tot argumentele, prin care se dovedește maghiaritate respectivei ținuturi reclamate: Împregiurarea, că se află în sat cățiva Maghiari, veniți cine șcie când și cine șcie de unde, este dovadă sigură, că întreg satul a fost cândva ungueresc.

Dacă, sub presiunea terorismului veacurilor trecute, cutare comună, întregă sau în parte, a trecut la calvinism, nu mai începe îndoeală, că locuitorii ei sînt Maghiari, deși nici astădi, după-ce au fost păstoriți două sute de ani de preoți maghiari, nu șcie o boabă ungueresce.

Dar' nici atâta nu se pretinde. Este de ajuns ca cineva să aibă nume ungueresc, sau cel puțin să samene încâtva a ungueresc, și bietul proprietar al numelui a cădut în brâncă „kultur-egylet“-ului, al cărei drept asupra lui nimenea nu-l mai poate contesta.

Modul cum ea este aplicată ne face să credem, că și dogma remaghiarisării, ea și cea de mai nainte a unității culturale, se va usa, sau mai apriat se va da de gol înaintea tuturor ca ceea-ce este, ca tendență vedită și foarte obrănică de a impune ne-Maghiarilor limba și naționalitatea maghiară.

Fiind însă, că aceasta în mijlocul Europei nu se poate face fără perdea, fără oare-care pretext, nobilii nostri conțrați din cercurile „kultur-egylet“-ului în curând vor fi siliți să caute și să afle altă dogmă, sub a cărei firmă să-și poată repeta încercările. Se va usa cu timpul și aceasta și vor inventa alta și ear' alta, până când în cele din urmă se vor convinge, că zadarnică le este toată încercarea.

O privire critică

asupra poeziilor lui

Oscar Cristea „Waldau.“

(Urmare și fine.)

Dl Oscar Cristea, fiind un măiestru al formei, un poet eminent liric, prin aceasta chiar este unul din acei reprezentanți ai artei, care strălucesc prin farmecul și frumșea formei lor și care își lasă puțin de insistat asupra fondului intrinsec.

Nu găseșc la dînsul nici morala figurantă și sentențioasă a lui Schiller, nici spiritualitatea glumeață și desfrănată a lui Goethe; absolut nimic din profunditatea filosofică și pedantească, care e caracteristica poeziei germane, și foarte puțin din splendidele floricele retorice, care alcătuiesc patrimoniul artei franceze.

În aceasta privință nu mă gândesc cătuși de puțin de a-i face o crimă. Poetul nu însușește prin aceasta decât o inocență defectuositate a obiceiului nostru de a pune foarte puțină frământare intelectuală în poezie.

De altmîntrenea, după părerea mea, poetul despăgubese îndestul acest neajuns printro delicateță și sinceritate de sentiment, ce puțin poezi la noi o simț și pricep. Dl Cristea întrebunțează mai cu economie „rozele roșii“ și usează mai la locul seu cu afirmația de „amor“, decât șcie să o facă mulți din poeții nostri actuali, care au ajuns la ridicol și afecciune prin completa lipsă de

De aceea noi le recomandăm să se lase de pe acuma de pofta maghiarisării. Au ei alt teren de activitate destul între dîșii, nu e lipsă să se îmbulzească cu fericirea între Români, care nu-i doare și nu-i primesc.

N'au decât să privească la nobila luptă ce decurge tocmai acuma în centrul „kultur-egylet“-ului între ăiarștii partidului liberal și ai celui independent, să admire gravitățile, cu care acești nobili domni, înfăcărâți susțitori ai „kultur-egylet“-ului, se regulează ăi de ăi și vor admite, că mai este și între Maghiari foarte mult de cultivat.

Pentru-ce dar' să-și prădeze puterile cu noi, când au ei lipsă de ele și când între noi tot nu pot face nici o treabă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 1 Iulie st. v.

La alt loc reproducem raportul medicilor germani despre boala împăratului Frideric. În acela se fac grele acuze în contra procedurii medicului englez Mackenzie, așa, că reputațiunea lui de medic îl va sili să răspundă la toate acelea acuze. „British Medical Journal“ este autorizat a declara, că deocamdată Mackenzie nu va răspunde la raportul medicilor germani. Aceasta hotărîre a luat-o exclusiv numai din deferență cătră dorințele, pe care el e dator a le respecta. Dar' Mackenzie doarește să se șcie în general, că raportul acela cuprinde o mulțime de neadevăruri și deducțiuni false, pe care le va dovedi îndată-ce 'i-se va permite să o facă aceasta. El a făcut incunoscințare la Berlin, că va răspunde îndetailat, îndată-ce împărăteasa văduvă îi va da permisiunea să publice anumite scrisori.

Vorbind despre acest raport, „Neue Freie Presse“ scrie: Poate nici când nu s'a întemplat, ca șciința să se prezente într'o formă atât de respingătoare și omul ar trebui să-și facă o părere foarte rea despre ea, dacă ar admite, că ea nu-și poate motiva și reprezenta adevărurile altcum, decât așa precum se face în acest memorial. Căci aceasta nu este șciință, ci o bătaie preste cap, aceasta nu este iubire de adevăr științific, ci ceartă personală. Se pare că aparține martiriului nobilului împărat Frideric, ca să se continue și după moartea lui cearta, care s'a ivit încă pe când era el în viață. Încă înainte de a muri s'a făcut încercarea de a convinge lu-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dina Munților.

I.

Rîul-de-moară e un sat mititel, abia din câteva căși, împrăsciate la poalele Carpaților de meădădi. Cine vrea să viziteze Retezatul, trebuie să treacă prin Rîul-de-moară, fiind situat chiar sub muntele numit, într'o vale în cântătoare și ascunsă de sgomotul lumii. Aici nu mai veți om străin, poate numai când din an în an se abate pe la munți câte o companie de turiști, care vin spre a admira regiunile pitoresce ale munților acoperiți cu omet vecinic, pe care natura risipitoare, înzestrându-le cu frumșețile sale bogate, le-a împoporat cu sprintene căprioare.

Giur-împregiur, ca niște monstri incremeniți, se vîd munții pleșuviți de bătrânețe, ear' mai la vale bine îmbrăcați cu păduri seculare de brazi: locuri nebătute de picior omenesc. Ici-colo pe câte o stâncă lipsită de verdeață se zărește câte o ruină veche din lumea păgână, de pe timpul Romanilor, sau și mai de mult din vremea Dacilor.

Câte evenimente se vor fi petrecut prin aceste locuri istorice, câte lupte sângeroase și ne mai pomenite au decurs pe aceste văi pline de farmec, le-au scris istoricii în analele lor, sau dacă au rămas nescrise, numai munții și codrii le-ar șci istoria. Asta însă e secretul lor și oare cine ar pute pătrunde până la miste-

rile acestor martori muți și nemișcați? Cine le-ar da graiu și simțire?

Dar' totuși și afară de cele scrise în cronicile mai există câte un moment din viața eternă a întâmplărilor, câte o tradițiune sau legendă, rămasă în popor din strămoși în strămoși.

Istoria mea nu e așa veche, abia de cățiva ăeci de ani, cu toate acestea e dată uitării și abia se mai află câte un moșneag, care pe vremea aceea era încă copil, să 'și-o șcie povestă, dar' și acesta tace, nu o spune nimănui. Fiesce-care își are nevoile sale, și mai ales poporul de aici prea multe nevoi, și nu mai vrea să-și reamintească nenorocirile altora.

Era cam pe la mijlocul secolului acestuia.

Pe o potecă destul de îngustă și țepișă coborau la vale doi călăreți, pe nisce cai mărunți și sprinteni. Căii pășiau cu mare băgară de seamă pe stâncile, prin care conducea cărarea, pe când călăreții păreau a fi adănciți în farmecul văilor romantice.

Pădurile erau îmbelșugate de verdeață, care prin locurile acestea astempără nițel căldura verii. Vîntul se legăna pe coroana arborilor și prin tufe, rîcorind fruntea călăreților păruți a fi făcut o cale mai lungă, căci oboseala se vedea și pe cai și pe stăpâni lor.

Călăreții erau tineri și ambii aveau o înfățișare plăcută. Cel de dinainte era cam de 24 de ani, cu talie de mijloc, dar' cum se ăice, om bine îndesat. Pêru-i negru ca peana cor-

bului sclipia la rașele soarelui ce străbătea prin frunzele tremurînde ale fagilor, ear' pâlăria dată pe ceafă lăsa ca vîntul să se joace cu el pe fruntea-i lată și întotdeauna senină.

Tovarășul seu avea un prospect cu totul contrar: Svetl, pîr blond și buclat, frunte palidă, ochi albaștri și melancolici, față albă cu puțină roșăță, care câte odată dispărea cu totul, lăsând în urma ei o paloare nenaturală, dar' obrazii îi erau plini și acoperiți cu o barbă gîlbue frumoasă. Se părea că suferă, atât de perit era.

Tînărul bălan din când în când își opria calul și cu privirea visătoare căuta în giur de sine, de-ți părea, că vrea să absoarbă cu ochii frumșea regiunii ce o privea.

Ajungend călăreții pe o colină pleșă și acoperită cu pașiște verde, tînărul blond își opri calul strigându-i amicului seu să stee.

— Ce ăici, Costică dragă, să nu mai răsulăm nițel?

— Cum vrei, Alexandre, voința ta e și a mea. Dar' eu aș voi să nu stăm aici, ci coborînd la vale, să căutăm un loc umbros lîngă un izvor, unde apoi am și gusta ceva din rămășițele merindei noastre.

— Bine ăici, frate, eu și uitasem, că dela dejun n'am mîncat și soarele e aproape să coboare după munți. Veți, dorul de casă mă face să uit de toate ce se petrec cu mine și prelungă mine. (Va urma.)

invențiune și prin întrebunțarea neprecuțată a expresiunilor.

Sentimentele lui, amorurile, regretele, sînt atât de înduioșitoare și interesante din cauza farmecului ce revarsă naturalul și lipsa de afecciune. În maniera inspirațiunilor lui te lovesc la prima ochire o consecuență firească și deamă de admirațiune.

Poetul a fost atât de sincer și cinstit cu ocaziunea compunerii poeziilor lui, încât n'a fost condus decât de simțul și de realitatea stării sale sufletescă. De aci vine ușurința, cu care poți ăici aproape intrăga lui istorie în șirul poeziilor lui. Fără a-ți fi spus cineva ceva despre dînsul, ești în stare să disci ființa lui internă, să areți diferitele întâmplări, cum și când au sguduit simțirea poetului: „eată omul!“

De exemplu cetesc poezie de poezie, și eată cât de bine pot să vă înfățișez poetul cu peripețiile vieții lui simple, dar' credincioase.

Vedem înainte de toate pe dl Cristea tînăr, iubind cu o înfăcărare aproape fantastică, că să nu ăic fanatic, o jună fată. Șapte poezii într'un stil adevărat pindaric constată aceasta. 1)

Deodată idila tineretii se sfîrșește, ea moare; șese poezii dovedesc suferința, regretele, lacrimile și desconcentrarea ce-l copleşesc.

1) Um mich war's still, — Vor deinem Bilde, — Verlassenes Herz, — Von deinem Grabe, — Vergebliches Suchen, — Versiegte Thränen, — Ich leg, mich zur Ruh.

mea, că el este incapabil de guvernare. Acum se amestecă și profesorii în această ceartă.

Dintre diarele germane, „Kreuzzeitung“ pune întrebarea, cum se poate, că nimeni din giurul principelui de coroană, nici chiar medicul german Landgraf, n'a suspectat pe Mackenzie la timpul său și nu a dat expresiune acestei suspăcții la locul preatnă? Cine poartă acum responsabilitatea pentru acest fapt ne mai pomenit? „Vossische Zeitung“ încă observă, că dacă medicii s'nt în adevăr convingiți, că Mackenzie a pricinuit moartea împăratului, înzadar se mai pune întrebarea, cum au pututei și guvernul să iee responsabilitatea pentru exprimarea acestei convingeri numai după moarte, în loc de a interveni cu toate mijloacele atunci, când era încă timp a evita răul.

Se pare că toată treaba se învîrte prelungă supărarea medicului german Bergmann, în care decedatul împărat Frideric nu a avut decedatul încredere. Ar fi o adevărată comedie a mai face acum capital politic din tratamentul lui Mackenzie. În sfârșit boala și așa era incurabilă și vorba nu putea să fie, decât de a mai lungi ori a mai scurta cu vre-o câteva oare viața și chinul împăratului Frideric.

Din Karlsbad se împărtășese cuprinsul unei întrevorbiri, pe care a avut o baner de acolo cu un diplomat rusesc. Diplomatul respectiv, totodată și un înalt dignitar rusesc, s'a exprimat fără nici o rezervă asupra prospectelor din cel mai propiat viitor. „Diarele“ a d'is el, „vorbesc pe nedrept de reimprespărtarea cestiunii bulgare prin Rusia. Rusia nu se gândește la așa ceva, pentru-că ea nu voese decât pacea. Rusia știe, că dacă Austria și Germania merg împreună, ea nu ar fi destul de tare nici pentru defensivă. Împăratul nu se interesează de Bulgaria. Noi, ce e drept, nu am recunoscut pe prințul Ferdinand de Coburg și nici nu-l vom recunoaște, dar' nu întreprindem nimic în contra lui, câtă vreme nu ne va silii spre aceea vre-un pas antiaustro-ungar. Paceă nu va fi conturbat. Numai o singură cestiune e delicată și aceasta privește pe Sârbia. Dacă aci va fi Austria loială, pacea are să fie asigurată“.

Din Londra se scrie, că, afară de cabinetul din Roma, și-a mai exprimat și cabinetul din Viena consentimentul la convenția canalului de Suez. De asemenea este sigură și aprobarea guvernului german și spaniol. Îndată-țe vor fi aprobat toate puterile recerute convenția, aceea se va subscrie în Paris.

Istoria boalei împăratului Frideric.

Cu aprobarea împăratului Wilhelm II. s'a publicat un lung raport despre istoria suferințelor împăratului Frideric, din care extragem următoarele:

În 6 Martie 1887 a început tratamentul medical cu împăratul, profesorul Gerhardt, care a diagnosticat o îngroșare polyposă a

membranei vocale din partea stângă. Gerhardt a hotărât delăturarea umflăturii ivite, care era de 4 m. m. de lungă. El a încercat să o taie pe cale mecanică, ear' neisbitind aceasta, a început a o distruge pe cale galvanocautică. Dela 14 Martie până la 7 Aprilie a îndurat împăratul 14 operațiuni galvanocautice, va să d'ică de 14 ori s'a încercat distrugerea umflăturii cu ajutorul unei sirme de platină inferbentată prin galvanism.

După această, cum stătea Gerhardt, s'a simțit împăratul aproape vindecat. Vocea mai era încă răgușită, însă nu așa ca mai înainte. Pentru liniștea organului vocal, împăratul a fost trimis apoi la Ems, unde a plecat la 13 Aprilie.

Deja la începutul lui Aprilie i-s'a ivit lui Gerhardt temerea, că umflătura este de natură carcinomă. El scrie: „În vindigerea, că am de lucru cu o umflătură de natură blândă, am început tratamentul, dar' v'nd'nd, că distitul lunecă de pe ea și că ceea-țe într'o d'ică duștrug sirma inferbentată, ceea-țe până în cealaltă d'ică, am început a m'e teme.“

În 15 Mai s'a reîntors împăratul, atunci principe de coroană, dela Ems la Potsdam. Acum s'au chemat și alți medici într'ajutor. La 18 Mai a avut loc o consultațiune mare, la care au luat parte: Dr. de Lauer, medicul personal al împăratului Wilhelm I., medicul general Wegner, consilierii intimi Tobold și Bergmann, medicul de stab Schrader și profesorul Gerhardt. Toți șese au făcut diagnosa, că este carcinomă. Atunci s'a hotărât delăturarea operativă a r'ului prin creparea laringelui. Chirurgia avea un cas foarte favorabil înaintea sa. Un organism gigantic și viguros, din care era să se extirpeze o umflătură de abia un centimetru. Numai un pericol exista: acela, că prin operațiune vocea va rămâne pentru totdeauna alterată.

În seara de 20 Mai erau toate gata pentru operațiune, care avea să se facă în dimineața următoare. În 16 Mai s'a hotărât la propunerea d-lui Wegner, a se chema la consultați și Mackenzie. La consultați din 20 Mai a luat și d'nsul parte și a opinat, că umflătura nu este carcinomă și el nu va fi pentru operațiune, până când nu se va constata pe cale microscopică, că este carcinom. Spre acest scop a extirpat Mackenzie o bucățică, despre care însă medicii germani au afirmat, că nici n'a fost luată din umflătură.

Mai departe spune Gerhardt, cum s'a încercat Mackenzie a doua oară să extragă o părțică din umflătură, cum însă aparatul de iluminare a laringelui n'a funcționat corect și cum descele mari și ascuțite, pe care-le indus, nu au scos nimica. Cercetând Gerhardt după aceea a aflat, că amândouă coardele vocale au fost alterate, cu deosebire însă cea dreaptă, așadară nu cea bolnavă era umflată și obdusă cu sânge. Mackenzie adevărat prinsese cu descele membrana cea sănătoasă și dintr'nsa a voit să extragă părțicia pentru cercetările microscopice, ceea-țe însă nu i'a succed. Acest lucru la constatat, d'ice Gerhardt, după aceea și Dr. Wegner. De atunci până la 8 Iulie, împăratul n'a mai putut vorbi, pe când mai înainte după trei oare dela vre-o operațiune, își recăpeta vocea.

Mackenzie a declarat, că el a vindeca boala fără operațiune dinafară, ear' întrebându-l Gerhardt, că știe el aceasta sigur, a

reșpuns, că da, „întru cât se poate d'ice aceasta după hotărârea omenescă.“ După aceea a fost prevădită călătoria la Anglia, ear' fără scirea și învoirea medicilor germani.

Trecând preste raportul profesorului Bergmann, care este mai mult polemic și conține multe expunerii curat medicale, precum și preste acela al doctorului Landgraf, care tractează în special petrecerea în Anglia, mai extragem următoarele din raport foarte interesante.

Acesta spune, că Mackenzie, rev'nd'nd pe împăratul în San-Remo, s'ar fi exprimat, că „acuma se pare a fi carcinom“.

După consultațiunea comună s'au ardat toți medicii în hotelul lui Mackenzie pentru a-și da părerea. Născându-se divergențe mari, Schrötter a compus un vot separat, în care ar'eta, că boala este un oedem, cauzat prin aprinderea pelței laringelui, care provine din lăfărea carcinomului (racului), despre a cărei existență el este sigur.

Soția înaltului noav, mai apoi împărăteasa Victoria, a declarat lui Schrötter în mod hotărât, că ea nu se învoesece la operațiune, decât numai la o eventuală tracheotomie, fiindcă ea pentru toate eventualitățile voesece să fie lungită viața soțului său, ceea-țe numai fără operațiunea de extirpare este sigur.

Foarte interesant este ceea-țe Schrötter ne spune despre pertractările avute cu însuși pacientul. Le reproducem din cuvânt în cuvânt: „Înainte de visitarea din urmă, întemplată la 11 Noemvrie, am avut onorul unei scurte convorbiri cu principesa Victoria. Înalta doamnă m'a rugat, să fac comunicările necesare pacientului cu cea mai mare cruțare posibilă, promițându-mi, că m'e va sprigini în alegerea unui operator german. După-țe înaltul pacient din presăară glosea, se micșorase înc'ăta umflătura, dar' în starea generală a boalei nu se schimbăse nimic. Părerea mea prin urmare a trebuit să rămână tot cea mai de înaintea. Ear' acum a trebuit să primesc sarcina dureroasă, cu care m'a distins încrederea colegilor mei, și să raportez Alteței Sale imperiale rezultatul cercetărilor noastre. Aceasta s'a întemplat în prezența principesei de coroană și trebuie să declar, că scena aceasta a fost una dintre cele mai mișcătoare ale vieții mele. Înaltul adevărat filosofic raportul meu, cu o liniște adevărată filosofică și cu adevărată inimă de erou. Vorbind eu despre șansele operațiunilor, nici cătuși de puțin nu s'a schimbat expresiunea feței sale atât de afabilă... Concedându-ne, ne-a da mâna d'icându-ne cu prietenie: „La revedere, dacă va voi D-șeu“.

După aceea a prezentat d-rul Schrötter referatul nostru scris despre șansele operațiunii, în urma căruia preste câteva minute a sosit hotărârea scrisă de înaltul pacient, că nici d'nsul nu se învoesece cu extirparea laringelui, ci numai cu eventuala tracheotomie“.

Urmează mai departe raportul D-rului Bergmann despre executarea tracheotomiei și introducerea canulei. În urmă descrie D-rul Bardeleben d'ilele din urmă și moartea împăratului, ear' Virchow și Waldyeer rezultatele autopsiei și ale cercetărilor microscopice după moarte.

Din toate acestea se vede înaintea de toate că de cumpline au trebuit să fie suferințele augustului pacient, se vede mai departe —

cu deosebire din raportul lui Gerhardt și Bergmann, — că Mackenzie în multe privințe a greșit tratamentul; se vede însă netăgăduit și o dosă bună de animositate a medicilor germani contra colegului lor englez.

Politica Rusiei în Orient.

Articolul penultim din ciclul de articole, publicat sub acest titlu de „Telegraphul“ din București, se ocupă de răboiul dela 1877 și de retrorăpirea Basarabiei. În următoarele reproducem și acest articol interesant:

Pe când se desbătea convențiunea adusă de dl Nelidoff la București, puterile europene se încercară să împăciuească pe adversari și să înduplece pe Turcia la reformele necesare pentru desrobirea popoarelor creștine ce zăceau sub jugul domniei sale. Turcia refuză însă a asculta sfaturile Europei.

În ziua de 11 Aprilie 1877 armatele ruse trecură Prutul. În aceeași convențiune cu România nu era învotată de corpurile noastre legiuitoare și numai subsemnată de negociatori.

După trei zile abia camerele se adunară și după o furtună teribilă parlamentară, ridicată de mai mulți patrioți români, care nu se încredeau în cuvântul de onoare al Muscalului, convențiunea fu în fine votată și sancționată.

Imediat după-țe armatele ruse se concentrară în România, Turcii începură ostilitățile în contra noastră. Abdul-Kerim, generalissimul turc, scriso o scrisoare necuviincioasă dimitorului român, ear' nise bande de Cerchezi și Bașibozuci începură a captiva pe Dunăre vasele române. În fine tururile dela Vidin aruncară nise ghiulele asupra Calafatului. La aceasta provocare tururile române răspuseră într'un mod viguros, rupând prin aceasta ultimele legături subrede de vasalitate ce figurau între România și Turcia.

După aceasta evenimentele se succedară într'un mod firesc: Rușii trecură Dunărea și luară orașele Sistov, Nicopoli, Rusciuc și Tirnova. Pe la începutul lui Iulie armatele ruse fură bătute groasnic la Plevna; aceasta învingere făcū pe Ruși să se retragă în desordine. Marele duce Nicolae v'nd'nd, că armatele ruse s'nt demoralizate din cauza învingerii ce a suferit, se adresă la principele domnitor al României printr'o depreșă rămasă memorabilă în anele istoriei. Eată aceasta depreșă: „veniți în ajutorul nostru cu orice condițiuni, cauza creștinătății e amenințată“.

Românii primiră a da mână de ajutor, nu cerură nouă garanții, decât acelea cuprinse în convențiunea și cu credință în cuvântul de onoare al Țarului intrară în răboi, biruiră, se ilustrară prin victorii repurtate la Grivița, Rahova, Smârdan, Oponez și acoperiți cu luari au fost causa principală a luării Plevnei.

Până la căderea Plevnei, Rușii nu aveau destule cuvinte de laudă pentru armata noastră. Generalul Totleben, geniul strategic al Muscalilor, ar'eta ca exemplu de imitat lucrările inginerilor noștri și însărcina pe oficerii noștri cu lucrările de asediu cele mai dificile. Marele duce Nicolae cetia în frontul regimentelor muscălesci ordine de d'ic, care vorbiau de vitejia ostașilor români și împăratul Alexandru al II-lea acoperia pepturile militarilor noștri cu ordinele și decorațiunile cele mai însemnate.

Deodată însă Plevna cădută și teribilul Osman invins, Muscalii își schimbară atitudinea lor față cu glorioasa armată română. Un șir de mișeli, un șir de nemernicii s'a dat pe față. Armata română, care fu așa de necesară pentru luarea Plevnei, nu se mai găsea destoinică de a merge alături cu armata rusă spre a lua parte la parada militară dela Plevna până la Adrianopol.

Poi veni ziua când s'a încheiat pacea dela St-Stefano. Delegatul nostru col. Er. Arion nu fu primit să asiste măcar la de liberarea condițiilor păcii unui răboiului, la care România luase o parte activă. Paceă dela St-Stefano s'a încheiat fără consentimentul României.

Eată conținutul aceluia tractat de pace: Art. V. Sublima Poartă recunoaște independența României, care va avē dreptula cere o despăgubire de răboiului ce se va fixa de ambele părți.

Art. VII. Trupele de ocupațiune ruse în Bulgaria vor conserva comunicațiunile lor cu Rusia nu numai prin România, dar' și prin porturile din Marea-Neagră, și

Art. XIX. Nedorind a-și anexa teritoriul Dobrogei și insulele Deltei, Rusia își rezervă facultatea de a le schimba cu România contra părții din Basarabia, cedată Moldovei de tractatul dela 1856.

Acest tractat iniț și infam ridică atât la noi în țară, cât și în presa europeană întregă un sentiment legitim de indignare profundă. Presa engleză, franceză, spaniolă, germană, italiană, elvețiană și chiar americană taxa de ingrați și de călcători de cuvânt pe Muscalii și pe Țarul lor Alexandru al II-lea. Față cu spontaneitatea opiniei lumii civilizate întregi, Muscalii se prefăcū mai modesti și se încercară a potoli lucrurile prin bani. Comitele Ignatieff sosi din Petersburg cu un sac mare de bani și de făgădueli grase, ni s'au promise de jumătate de milioane, ni s'au promis de două milioane, cu singura condițiune de a nu protesta și de a consimți a da Rusiei frumosele trei județe din Basarabia.

Domnitorul Carol și guvernul partidului liberal-național întimpinară pe mesagerul muscălesc cu demnitatea cuvenită unor patrioți incoruptibili. Țeara română nu se vinde și nu se schimbă. Corpurile legiuitoare, cuprinse de indignare, votară în unanimitate în ziua de 25 Ianuarie 1878 memorabila moțiune, prin care declară, că de voe bună nu dă scumpa Basarabie.

România așteptă apoi ajutor dela Europa revoltată, scandalizată de nemernicia Rusiei. Dar' acest ajutor ne-a lipsit; la congresul dela Berlin, Franția, reprezentată prin Ovreuil Waddington, Engliera, reprezentată prin Ovreuil Beaconsfield, Rusia, reprezentată prin Gorciacoff și Ovreuil Hamburgher și Jomini, au tratat causa sfântă a dreptății și au dispus, ca în schimbul Dobrogei să remitem Rusiei o parte din pământul sfânt al României.

T. T. O.

CRONICĂ.

Numiri. Ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit pe Emma Néher de înstătuare în grădina fröbeliană din Sebeșul săsesc. — Ministerul reg. ung. de finance a numit pe practicantul Géza Szilassy de concipient de cl. II. la percepătoratul comitatului Bihor. — Direcțiunea financiară din

Ele s'nt mișcătoare; și pentru inimile sensibile, pentru aceia, care s'nt în stare să le priceapă și să le simtă, s'nt o adevărată comoară de simțire.

Vedem poetul l'ngă patul ei de agonie, urmând respirațiunea ei înăbușită și privirea-i stinsă. 1)

Moartă, el ar dori să se acate de consiugul ei; nu voese să audă de nici o consolațiune, voese să suferă, fiindcă suferința este moștenirea ce d'nsa îi lasă în urma ei. 2)

El dorise totul pentru d'nsa; era să-și jertfească viața, să lupte pentru a o face fericită, să înfrunte soarta chiar!... Dar' ce zadară încercări, din toate iluziunile lui n'a rămas decât o rugăciune la s'criel ei și o cunună vestejită pe momântu-i!...

În partea a doua a inspirațiunilor sale poetice, „resignațiunea“ ia locul suferinței; îl vedem poetisând cu diferite lucruri, scene și tablouri, considerațiuni asupra naturii 3), impresiuni sufletesci 4), porniri pentru meditațiune chiar. 5)

Amintirile moartei reapar din când în când sub accentele unor poezii melancolice. 6)

Sentimente, cugetări de iubire încă reapar în aceasta a doua perioadă, dar' versurile sunt foarte condensate, precum în suferințele:

„Pe un album“, „Ochi tăcuți“, „Taci inima mea“ și „Te iubesc“. 1)

Aș fi autorizat chiar de a susține, că însuși amorul reappare în diferite ocașuni, dar' sub o formă, care nu diferesc într'un mic consecuența de care vorbesc. Versurile „Cătră o perdată“ și „Efecte neisbite“ permit a augura iubiri, care renase repede și violente; răpese poetului note sublimă, dar' dispar în neant, fără a avē nimic de egal cu primul sau amor.

În sfârșit, în urma perderilor, în urma trădărilor și inocențelor lui desiluzii, poetul pare a-și resuma el însuși sub forma unei poezii intitulată „Singur!...“, istoria vieții sale. Un fel de epilog, în care poetul își declară dispărută copilăria, iubirea, prietenia și se pomenesce de odată singur... singur de tot!... Numai un biet bătrân și credincios căne se mai ține de pașii lui!... 2)

Eată dar' cum naturalul în sentiment, gradațiunea și diferențierea firească s'nt în stare să zugrăvească în versurile lui spiritul, sentimentele și istoria presumptivă a poetului.

Și notați bine, că acestea poezii atât de elocente nu s'nt „epopee“, ci mici și foarte ușoare poezioare lirice!

Ei bine, pentru a face o digresiune v'nd'nd, despre care din poezii noștri ne putem face o idee atât de îndestulătoare și firească despre simțirea și istoria impresiunilor lui numai cetindu-i poeziile!

1) In einem Album; In stillen Augen; Sei still mein Herz; Ich hab' dich lieb.

2) An eine Verlorene; Verfehlte Wirkung.

Mișcările sufletesci la poezii noștri de obicei se amestecă într'un fel de chaos fără formă. Mai în toate inspirațiile lor amoroase întrebunțează aceeași măsură nemăsurată, emfatică și afectată, atât pentru temea indiferentă de odată, cât și pentru fecioara neabătută din calea virtuții; aceeași declamațiune pindarică pentru idealul primului lor amor din trecătoare; același pathos afectat în etatea fragedă a fiului muselor, ca și în vremea maturității poetului.

Acesta lipsă de nuanțare face ca nici o cercetare serioasă să nu fie posibilă asupra „mișcării lor interne“. În același timp v'nd'nd în aceasta un privilegiu de temere, că „poesia“ versificatorilor noștri de astăzi va fi numită într'o vreme poezia „bulevardieră“; întocmai precum în evul mediu poezia franceză și-a avut ramura sa ocultă, care a bine meritat numirea de „poesia prostituției“. 1)

Mă întreb în același timp asupra cauzei acestei sfruntătoare nebagări de seamă... Pricina nu va fi cumva marea simțire sau excesul de iubire?... Cătuși de puțin!... Causa adevărată este din contră: lipsa de simțire, este afectatiunea!

Simțirea se simte. Sensibilitatea, ca și toate lucrurile în lume, își are gradele, nuanțele și diferențele sale.

Nu poți fi tot într'un fel impresionat de un obiect urit, ca și de un obiect frumos, fără

1) Pierre Dufour, v. L'Histoire de la Prostitution, Tome V.

a fi insensibil. Tot astfel poetul nu poate simți în același chip pentru însușiri fizice, ca și pentru calități morale, pentru senzațiuni reale, ca și pentru emoțiuni ideale, fără a fi lipsit de sentiment și de delicatețea sufletescă.

Di Oscar Cristea însuși n'a rămas cu desv'nsire liber de pindarismul poeziei românesce. S'nt împregurări, în care „emfasa desmățăată“ se refringă asupra versurilor lui. Dar' acestea se împregurări culpabile se mărginesc numai la transporturile de iubire corăspunătoare primei lui perioade literare. În aceasta epocă găsim exagerațiuni declamative și comparațiuni imposibile, precum de pildă: „Dacă cântecele mele ar fi mărgele, și-aș găti plete cu ele; dacă ar fi stele, și-aș scrie numele cu ele etc.“ 1)

Încolo dl Oscar Cristea mai posedă încă ca „improvisări gingașe“ câteva tablouri și scene din viață.

O legendă, în care tratează „creațiunea femeii“, ce o pretinde creată pentru a fi bărbatului în același timp cea mai mare binecuvântare și cel mai mare blăstem. 2)

Două povestiri din „eroismul armelor austriace“, care se împun prin energia stilului și tăria impresiunilor. 3)

„Imaginea pustului“ este o încercare ce eu o pot defini „o poemă întreagă“, concentrată în câteva rânduri. 4)

1) Méridi. 2) Die Schöpfung des Weibes.

3) Der Fahnenführer; Oestreichs-weiss-rothes Wappenschild; Der Deserteur.

4) Wüstenbild.

Subiectul, deși usat, devine o inovațiune strălucită prin forma măiestră, cu care a învestimentat-o poetul.

Fata unui Șeic se înamoroază de sclavul favorit al tatălui ei și fuge cu d'nsul în momentul când acesta voia să o mărite după un prinț puternic și bogat. Încunțată la timp, despartul Arab scrășind de mânie, se ia după peria într'o goană turbată prin pustie. Ei v'nd'nd peira în fața ochilor lor; înaintea lor o prăpăstie înfiorătoare și în urmăle părintele spumegând de turbare.

Tinărul încearcă o tentativă periculoasă; calul se scutură îngrozit. Dar' el dă încă odată pînteni calului. Un strigăt, o mișcare, un țipet... se aude și cea mai cutezătoare săritură este reușită.

Șeicul, blăstemând și turbat de manie, nu vrea să părăsească hotărârea de a-i ajunge. El își silosec la r'ndul seu calul la săritura fatală; dar' el nu este atât de fericit și se rostogolesce în adâncul abisului pustiu.

Chipul desfășurării versurilor este de o măiestrie adevărată artistică. Bucata în totalul ei este un mic cap de operă; ear' prezența ei în raport cu corpul întreg al culegerii se poate compara cu o „statuetă plastică“ în mijlocul unui crâng de flori etice lirice.

Tot astfel, precum întreaga culegere am pute-o defini în câteva cuvinte generale, un complex dragălaș de note și repartiții musicale, care farmecă auzul și excită armonia sufletului nostru.

Constantin Crișan.

Sătmăr a numit pe candidatul de practican... de perceptor Iosif Bikfalvi de practican...

Maghiarisări de nume. „Budapesti Kozlony“ publică următoarele schimbări de nume: Ignatie Fürst în „Herzeg“; Alexandru Deutsch în „Nemet“; Minoreanul Mihail Scheiher în „Sági“; Armin Hirsch în „Ronai“; Iosif Rosenberg în „Rózsahegyi“; Samuil Blumberger în „Jordán“; Carol Czappff în „Halmi“.

Budgetul comun. Conclusele delegațiilor din sesiunea din urmă au fost sancționate de Maiestatea Sa și publicate în foile oficiale din Viena și Budapesta. Prin acestea concluse, budgetul comun este votat cu 136.2 milioane. Creditul pentru provinciile ocupate este 4.4 milioane, creditele suplimentare este 1.3 milioane, ear' creditul extraordinar pentru înarmarea monarhiei s'a fixat cu 47.3 milioane. În total au votat delegațiunile 189 milioane pentru bugetul anului.

Liferări de dinamit. Reprezentanța comunală din Pojan a fost înconștințată de aceste din partea ministerului ung. de interne, că fabrica de dinamit din Pojan a fost împărțită cu concesiunea de a putea lăsa 5000 chilogramme dinamit de prima calitate pentru guvernul României. Acest dinamit se va expedia preste Orșova de dreptul la adresa ministerului român de război. Mai departe fabrica poate lăsa 100 chilogr. prima calitate și 6000 de cartuse pentru ministerul de război al Sârbiei.

Un ministru, care edifică temniți. Sub acest titlu aduce „Kolozsdrát“ o notiță, în care spune, că ministrul dreptății unguresci, Fábinyi, cu ocaziunea călătoriei sale prin Ardeal, a observat preste tot locul, că e prea îngrozitoare miseria temnițelor în Ardeal și astfel el a făcut pașii ca să lăsa de acint se va expedia cumințe lucrul plănuș de ministru, dar' altcum înțelege lumea și altcum dl ministru însemnătașea pașilor „ca să se depărteze răul“. Era de creșut, că chila umedă, grozave de scârboase ale temnițelor se vor scoate din starea lor putredă și nefrigiță, cu un cuvânt, prinsorile, câte le avem, vor fi puse în fond. Ministrul însuși le-a lăsat așa cum au fost, ear' pașii mântuitorii „sunt de a se explica prin — ridicarea altor 200 de temniți, firește, tot pe calapodul celor vechi!

Vocea Convocarea școlilor în România. „Vocea Convocării școlilor“ scrie, că în cercuri bine informate se vorbește serios de o convocare a corpurilor legiuitoare pentru primele zile ale lunii Iulie.

Comitetul teatral din București s'a constituit în modul următor: dl I. Carageali, director; dl D. Wachmann, dl V. A. Ureche, dl R. Rosetti și dl-nul Petrescu, membri.

O revoltă de femei în România. Cetim în „Universul“: Populațiunea de dimidiu în voce se admăta cu înlesnire măsurile nouă ce igiena impune. În comuna Simianu, cimitirul cel vechiu fusese mutat încă din Septembrie anul trecut și înormențările se camăseră regulat după dispozițiunile cele nouă, cândă Duminecă, la instigațiunile preotului din localitate, 70 de femei au blocat pe primar în primărie, amenințându-l cu moarte dacă nu va lăsa înlesnirile de inhamățiune în câmpul cel vechiu de odină. Ajutoare au fost trimise la timp și ordinea s'a putut restabili fără nici un accident. Primul procurator, transportat în localitate, a luat măsurile contra instigatorilor.

Un popă condamnat pentru fapte imorale. Diarele din România ne spun, că diarele aceste s'a judecat de consistoriu din București popa Ghiță Comăneanu dela biserica Alexe, care a fost judecată pentru faptele sale imorale, comise în biserică chiar în timpul slujbei. În România li se face judecată popilor imorali, la noi acestia se plimbă negați, în vreme-ce popii cei morali, inteligenti și activi sânt puși sub cercetare numai așa pentru capriiile cuiva.

Principele Alexandru de Vattenberg a fost țelul acesteia în pericol de viață. Cu privilegiul unei plimbări cu trăsura dela Heiligenberg până în valea dela Stettbach s'a spriat calul și a dat spre un abis peziș. Servitorul a sărit din trăsura, prințul, ce însuși mână calul, nu-l puțin ține în frâu și cădu împreună cu trăsura pe deal la vale. Principele a avut însă atata prezentă, se se apuce de nise tufe, — ear' trăsura și calul au cădu în abis. Medicul a constat, că vătămările prințului nu sânt primejdoase.

Rășcoală. În parlamentul englez s'a cetit la 9 l. c. o telegramă din Natal (în Africa), după care atât în coloniile engleze de acolo, cât și în districtele rezervate ale indigenilor, Cafrii Zuluși s'ar fi resculat. Reprezentanțul guvernului și-a exprimat speranța, că va succede trupelor din numitele colonii a suprima singure rășcoala.

Cestiuni școlare. Bascov, Săn-Petru 1888. Vă trimite o scurtă notiță despre festivitatea, cu care s'a încheiat anul școlar la gimnasiul nostru din Brașov. Comentarii nu fac. În locul lor vorbească datele împărțite de directorul Ștefan Iosif în cuvântarea sa.

Aruncând o privire spre treuți de ce an, directorul gimnasial constată o creștere progresivă a numărului de școlari ce au ceretat cursurile institutului. În acești de ce an gimnasiul a produs 132 maturisări și școala comercială 87. După informațiunile directorului, maioritatea a trecut în România, în patriă au rămas mai puțin. Aceasta o constată cu durere. De puteri harnice și noi lipsă. Adaugem și noi, că Românii de dincolo au destule puteri, se-și continue și singuri progresul lor, că nici acolo nu mai curg rîuri de lapte și că ar trebui să se deprenda tinerii nostri cu idea, că și în acele, pentru-că se-și câștigă o poziție sigură, trebuie să cheltuească tot atatea puteri, câte cheltuesc și aici, că ar trebui să șadă să se cheltuească și 'a-născut când e vorba a lucra românește. Dacă ei obiectează mereu, că e mai comod dincolo, că-i mai greu la noi se trăiesc și-și fac alusii la stărlăre, că prin asta își mărturisesc neîncrederea în sine. Elementul traic nu se teme, nici nu fuge de greutăți, ci le caută...

Gimnasiul se și silește să prepare tot mai suficient pe băeți pentru viața practică, de aceea nu cruță nici o jortă și realizează îmbunătățiri remarcabile. Școala comercială nu e departe de vremea, în care își va avé administrația sa, independent de a gimnasiului, și va pute să-și concentreze mai mult puterile ce 'le laudă directorul în cuvântare. Toți profesorii se silesc apoi să lucre cărți de școală, potrivite cu vremea noastră progresistă și recerînțele ministeriale. Unii au și publicat lucrările lor d. e. Făgărășan, Bârsan, Budiu, Iosif. — Acestea lucrări ar trebui să fie spriginite de autoritățile noastre școlare. Cum? Directorul nu a spus-o; autoritățile înțeleg-e-vor? Directorul accentuează apoi îmbunătățirile ce s'au făcut la cabinetul fiscal și chimic; darurile, cu care dl P. Zănescu, comerciant brașovean, a îmbogățit muzeul (160 animale), și sala cea nouă de gimnastică. Intocmirea e modernă, deplin multumitoare. Aceasta e vremea mai importantă din discursul dl-ului director. E și de ajuns, dacă vă comunic atata. Cetirea clasificățiunilor, împărțirea premiilor, discursul comisariului consistorial, care declară, după un petec de hârtie, că e deplin multumit cu progresul copiilor, sânt lucruri ce nu interesează pe nimeni.

Extrase din „Budapesti Kozlony“. Licitațiuni: — 30 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Solomon Steiner în comuna Sipet de cătră judecătoria reg. din Ciacova. — 30 Iulie st. n. a. c. imobilele v. d. Borbala după Abraham Jeremias în comuna Apa de cătră tribunalul regesc din Sătmăr Nemeti. — 25 Septembrie st. n. a. c. imobilele lui Arpad Lázár în comuna Bălcinea-Guradobra de cătră tribunalul reg. din Deva. — 2 August st. n. a. c. se va ține la tribunalul reg. din Dej o licitațiune minunată pentru liferarea înlesnirilor de cancelarie, precum: hârtie, pene, ceruse, ceară de sigilat etc. pr 1889 și 1890 pentru procuratura reg. din Dej și șapte judecătoria ceruale aparținătoare tribunalului reg. — 24 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Sava Miskovits în comuna Săuamartin de cătră judecătoria reg. din Modoš. — 2 August st. n. a. c. mobilele lui Ludovic Kohn de cătră executorul jud. dela judecătoria reg. din Odorheiu-săuceș. — 18 Iulie st. n. a. c. mobilele lui Iuliu Weltkugel în comuna Butini de cătră executorul jud. dela judecătoria reg. din Detta. — 3 August st. n. a. c. se va ține la tribunalul reg. din Dej o licitațiune minunată pentru providerea procuraturii reg. din Dej, judecătoria reg. din Deva și Gherla, precum și prinsorii dela tribunalul reg. din Dej și acele dela judecătoria reg. din Gherla cu 551.75 metri cubici lemne de foc, pentru toate laolaltă computat.

Edicte: A se înșina pretenșiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Mihail Conșeg la tribunalul regesc din Bichiș-Giula; — la rēmasul după Ioan Baintner la tribunalul reg. din Bichiș-Gharmat. Citațiuni: Nescindu-i-se locul ubicațiuni se citează pe calea judecătorească: — pe ținea de 22 Septembrie st. n. a. c. George Giciu la judecătoria reg. din Făgăraș. Posturi vacante: — Un post de magistru postal în Jibbu (ctt. Selagiu) prelângă 400 fl. cauțiune; salar 570 fl., 70 fl. pentru cancelarie și 42 fl. ca anmăuare. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente. — Un post de practican în drepturi cu diurnă la judecătoria reg. din Palanca. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente. — Un post de scriitor la judecătoria reg. din Szigetvár. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente. — Un post de conducător de cărți funduare clasa a III-a la judecătoria reg. din Bănel-de-sus cu salar de 800 fl. și 200 fl. bani de curtiar. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic. Sibiu, 13 Iulie, 6 oare dimineața. Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 726.9). Observat: 725.3. Diferența din prejă: +4.4. Temperatura după Celsius: +14.2. Maximul și minimul de temperatură: +27.3 +15.2. Direcția vântului: N.

Din țeară, 10 Iulie, 7 oare dimineața. Stațiunile. Presiun. atmosfer. în mm. Temperatura Celsius. Vântul direcția și țaria. Sătmăr: 762.8 +15.0 NO 2. Oradea-mare: 761.7 +13.4 V 2. Cluj: 761.8 +13.1 S 1. Orșova: 761.3 +21.0 N 3. Timișoara: 763.3 +17.9 V 2. Arad: 762.1 +17.9 V 2. Panciova: 761.8 +22.4 V 2.

Sosiți în Sibiu. La 12 Iulie n. Hotel „Neurhnen“. Dr. Feer din Budapesta. Ohrenstein, Berger, Straub, comercianți. Hotel „Imperatul Romanilor“. Albert Fekete din Brașov. Dorșe, voiajer din Steinbruch. Dr. Marki din Brașov. Hotel „Meltzer“. Cioran, student, Dr. Lemény, avocat din Brașov.

Wiesbaden, 13 Iulie n. Pertractării au ajuns at' de departe, că poate în curēnd se va întâmpla reintoarcerea principelui de coroană la Belgrad. Foile republicane țic, că s'a deschis lupta între republică și dictatură. „Laternă“ o rumpe definit și Boulanger. Foile conservative aprobă procedura lui Boulanger.

La 12 Iulie n. Hotel „Neurhnen“. Dr. Feer din Budapesta. Ohrenstein, Berger, Straub, comercianți. Hotel „Imperatul Romanilor“. Albert Fekete din Brașov. Dorșe, voiajer din Steinbruch. Dr. Marki din Brașov. Hotel „Meltzer“. Cioran, student, Dr. Lemény, avocat din Brașov.

Bibliografie. Divina comedie, vol. II, Purgatoriu, traducțiune cu note după principalii comentatori, de d-na Maria P. Chițu. Editura Samitca. Craiova. A apărut Nr. 7 din „Revista Nouă“ pe luna Iunie. Acest număr cuprinde următoarele materii: D. A. Sturdza: Cestiunea Trandafloș; A. Vlăhuță în ferice (poesie); I. Bianu: Desoței, metropolita Moldovei (cu un portret); Gheorghe din Moldova: Poesii; Dela Vrancea: Sentin; St. Căcoveanu: Petrea (baladă populară); T. Speranță: Sotia babei, (poveste); I. Bianu și O. Lugoșianu: Notițe bibliografice. C. Dumitrescu: „Revista nouă“, vals.

Economic. Secerșul în împregiurimile Blajului e în cea mai mare parte sferșit. Recolta, care estan e mai bună ca în anul trecut, e în toată privința îndestulată. Faliment în Sibiu. Foia oficială de ieri publică insolvența lui Carol Moser, comerciant în Sibiu. Din Alba-Iulia ni se scrie, că secerșul de seară a început prin ținuturile de pe acolo; seceratul grăului va începe cam pe la mijlocul linei acesteia. Grăul e frumos, spicele sânt bine dezvoltate, seara însă e slabă și spicele sânt mici și în mare parte goale. Porumbul e într'o stare promițtoare de cules bogat, e verde și se desvoaltă săuētos. Guvernul României și guvernul republicei franceze, în scopul de a înlesni relațiunile comerciale între cele două țeri, au hotărât de a prelunge până la data de 19 (31) Decembrie 1888 învoirea comercială provisorie actualmente în vigoare, care garantează celor două părți reciprocitatea beneficiului taxelor celor mai reduse, care sânt sau vor fi înscrise în tarifele lor convenționale. Ruptură de nori. Cămăratele sudice ale Ungariei au fost în vara aceasta adeseori cercetate de furtuni cu grindină și de plozi grele, care au făcut stricăciuni mari în sēmănturile bieșilor economi de prin acelea părți. Mercuri a bătut furtuna pe la Verșeș și la băile herculane într'un mod grozav. Vēntul a luat coperșele dela țeci de căsi, holdele au fost asternute la pământ și în urmă, sdrobite de grindină, au rămas amestecate cu pământul în o stare încât nu mai e speranță de a se ridica. Tot în acel timp a bătut furtuna prin împregiurimile Timișoarei, ruptura de nori a cauzat pagube nu numai prin suburbii, ci chiar și prin cetate. Aproape mai toate satele de prin țeară au fost păgubite prin furtună; sēmănturile sânt sdrobite și multe case dărâmate. Tot o astfel de vreme grea a fost pusă dela Caniavece. Cămpurile au rămas pustite de tot, sēmănturile sfărâmate sânt de o privesc atāt de tristă, încāt toată speranța economilor e perdută. Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Carol Kraft, pălărier în Viena. Martin Gorseck, croitor în Salzburg. Sigismund Steiner, firmă comercială în Viena.

Piața cerealelor din portul Braila. Operațiunile efectuate în 28 Iunie st. v. 1888. Lombardos lui Milla, grâu 10.500 hect., 7.55 lei. Politis lui Peirano, grâu 3000 hect., 11.12 1/2 lei. Curvissiano lui Nicolopulo, grâu 800 hect., 8.— lei. Embericos lui Nicolopulo, grâu 1870 hect., 8.60 lei. Embericos lui Carnavali, porumb 4000 hect., 7.50 lei. Cațica lui Carnavali, porumb 1000 hect., 7.57 1/2 lei. Silberstein lui L. Dreyfuss, porumb 1600 hect., 7.10 lei. Sgardelli lui L. Dreyfuss, porumb 1100 hect., 5.90 lei. Ergas lui L. Dreyfuss, porumb 4000 hect., 7.20 lei. Violatos lui Frischman, porumb 680 hect., 7.10 lei. Ferando lui L. Mendl, porumb 2000 hect., 7.22 1/2 lei. Politis lui L. Mendl, porumb 700 hect., 7.05 lei. Negroponte lui Peirano, porumb 7500 hect., 7.50 lei. Vrionis lui L. Mendl, porumb 3600 hect., 7.22 1/2 lei. Vrionis lui L. Mendl, porumb 1200 hect., 7.22 1/2 lei. Vrionis lui L. Mendl, porumb 2300 hect., 7.52 1/2 lei. Vrionis lui L. Mendl, porumb 3800 hect., 6.92 1/2 lei. Silberstein lui L. Dreyfuss, porumb 750 hect., 6.95 lei. Silberstein lui L. Dreyfuss, porumb 650 hect., 6.80 lei. Silberstein lui L. Mendl, orz 800 hect., 5.— lei.

Agul 12.10 la 0/0. Tendenta scădere. Piața din Sighișoara, 9 Iulie. Grâu curat hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.20; grâu mestecat fl. 3.30 până fl. 3.70; seară fl. 3.— până fl. 3.30; ovēșul fl. 1.70 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 4.—; fasolea fl. 4.50; crumpenele fl. 2.—; mazerea chilo 20 cr.; lintea 24 cr.; mălaiul 11 cr.; lumini de sēn chilo 40 cr.; săpunul 23 cr.; sēu brut 22 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 36 cr.

Piața din Timișoara, 11 Iulie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grâu fl. 6.15—6.20. Săcără fl. 4.70—4.80. Orz fl. 4.80—5.20. Ovēș mercantil fl. 4.50—4.70. Ovēș vēnturat fl. 4.50—4.70. Meiu fl. 5.70—5.80. Spirit, comun pe 10,000 litre fl. 31.50—32.50. Spirit rafinat pe 10,000 litre fl. 32.50—33.50.

Tēgul de rumșori în Steinbruch. În 11 Iulie n. s'a notat: ungureșci bētrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. ungureșci grei, tineri 49.— cr. până 50.— cr. de mijloc 48 1/2 cr. până 49.— cr. ușori 47.— cr. până 48.— cr. de mijloc 47.— cr. până 48.— cr. ușor 45 1/2 cr. până 47.— cr. românesci de Bakoany, grei — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr. transito sērbesci grei 47.— cr. până 48.— cr. transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr. transito ușori 46.— cr. până 47.— cr. îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpēniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Iulie 1888. Săminte. Prețul per 100 chilogr. Săminte, vechi ori noue. Săcără. Nutreț de vinars de bere. Ovēș. Căcoveanu (porumb). Hrișcă. Grâu. Cucuruz. Ovēș. Termeni mărfi finale. Lucernă ungurească franceză italiană roșie. Oile de rap. Oile de in. Sălină. Său. Prune. Licitar. Nucii. Gogoși. Miere. Ceară. Spirit. Drojdițe de spirit.

Cursul pietii din Sibiu. din 13 Iulie st. n. 1888. Hărtie monetă română. Cump. 8.55 vënd. 8.65. Lire turcesci. 11.20. Ruble rusești. 1.14.

Bursa de Budapesta din 12 Iulie st. n. 1888. Rentă de aur ung. 6%. Rentă de aur ung. 4%. Rentă de aur ung. 5%. Amprumutul căilor ferate ung. Amprumutul căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune). Amprumutul căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune). Amprumutul căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune). Bonuri rurale ung. Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare. Bonuri rurale ung. hărtie-timșene. Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare. Bonuri rurale ung. transilvane. Bonuri rurale ung. croato-slavone. Despăgubire pentru dițina ung. de vin. Imprumut cu premiu ung. Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin. Rentă de hărtie austriacă. Argint austriacă. Aur austriacă. Losurile austr. din 1860. Acțiunile băncei austro-ungare. de credit ung. austr. Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“. Argintul. Galbeni împărătesci. Napoleon-d'ori. Mărci 100 imp. germane. Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena din 12 Iulie st. n. 1888. Rentă de aur ung. 6%. Rentă de aur ung. 4%. Rentă de aur ung. 5%. Amprumutul căilor ferate ung. Amprumutul căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune). Amprumutul căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune). Amprumutul căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune). Bonuri rurale ung. Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare. Bonuri rurale ung. hărtie-timșene. Bonuri rurale ung. croato-slavone. Despăgubire pentru dițina ung. de vin. Imprumut cu premiu ung. Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin. Rentă de hărtie austriacă. Argint austriacă. Aur austriacă. Losurile austr. din 1860. Acțiunile băncei austro-ungare. de credit ung. austr. Argintul. Galbeni împărătesci. Napoleon-d'ori. Mărci 100 imp. germane. Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București. 5 Iulie — 4 oare p. m. Casa. Ultim. Rentă rom. per 1875 5%. Rentă română amort. 5%. (Schuldverschreib.). Oblig. de Stat. C. F. R. 6%. Rentă rom. (Rur. conv.) 6%. Imprumutul Municipal 5%. Serisuri func. rurale 7%. Serisuri func. rurale 5%. Idem urbane 7%. 6%. 5%. Banca Naț. (500 lei vērs. intr.). Soc. Dacia-Rom. (250 lei vērs.). Soc. de Asig. Naț. (200 lei vērs.). S. cred. mob. r. (250 lei vērs.). Soc. r. de con. (250 lei vērs.). Oblig. Casei Pensiuimilor. 13 1/2%.

Schim. Londra 8 luni. Paris 3 luni. Berlin 3 luni. Viena. Agio.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

Nr. 592-1888.

[601] 3-3

Concurs.

La școalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I. român sânt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățător-dirigent la școala din Cugir, comitatul Hunedoarei cu salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir în edificiul cel nou al școlii și lemne de foc.

2. Postul de învățător-secundar, eventual învățătoare, la școala din Vistea-inferioară, comitatul Făgărașului, cu salariu anual de 240 fl. v. a., precum și cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățător-secundar la școala din Lisa, comitatul Făgărașului; cu salariu anual de 180 fl. v. a. apoi cuartir și lemne de foc.

Reflecții la aceste posturi au să-și subțeară suplicile instruite cu diploma de calificare din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente, cel mult până în 15 August st. n. a. e. la:

Comitetul administrativ al fondului și școlilor fostilor grănițeri din regimentul I. român în Sibiu.

Nr. 617/1888.

[600] 3-3

Concurs.

Spre reînnoirea scaunului morii comunale se excrie prin aceasta concurs.

Condițiile de licitație, precum și întreg elaboratul privitor la aceasta renovare se pot vedea în oarele obișnuite de cancelarie în cancelaria comună.

Licitarea se va ține irevocabil loco în cancelaria comună din Lancrăm, la 23 Iulie 1888, precis 9 oare înainte amezii.

Fiecare licitant are a depune un vadiu de 10%.

Lancrăm, în 7 Iulie 1888.

Primăria comună.

Ioan Vintilă, Ioan Cașolțian, notari.

Nr. 2239-1888.

[602] 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de notar cercual pentru comunele Sasauș, Illembav și Bendorf cu locuința în Sasauș, se excrie cu aceasta adnotat concursul, ca competenții să-și aștearnă rugărilor lor cu documentele de calificare până în 20 August a. e. la subscrisul.

- 1. Salariu de 400 fl.
2. Cuartir liber.
3. Dietele și călătoriile amesurate statutului salarial.
4. Plata ce se va hotărî din partea comunelor pentru lucrurile private.

Nocrich (Ujegyház), în 11 Iulie 1888.

Protopretorul.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de două învățătoare la școala de fete române elementară privată din Abrud, susținută prin „Reuniunea femeilor române din Abrud și giur“, se excrie concurs cu termen până la 5 August a. e. st. n. prelungă următoarele emolumente:

- 1. Pentru una fiecare salariu anual de câte 300 fl. v. a. solvenți în rate lunare.
2. Cuartir liber în edificiul școlii.
3. Lemne de foc pentru încălzit preste eamnă și serviciu.

Doritoarele de a ocupa unul din aceste două posturi au să producă următoarele documente:

- 1. Atestat de botez, că e născ. Română.
2. Testimoniu școlastic, că a absolvat preparandia în toată regula, despre depunerea examenului de calificare și ocupațiunea de până acum precum și atestat despre purtarea morală.

3. Să dovedească, că posedă perfect limba română în vorbire și scriere, de asemenea și limbele maghiară și germană precum și dexteritatea în lucrul de mână și praxă cel puțin de un an.

Concursul, instruit în modul arătat, sânt de a se subșterne la subscrisa președintă în Abrud până la 5 August a. e. st. n.

Abrud, din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Abrud și giur“, ținută la 5 Iulie 1888.

Ana Gall, Alexandru Ciura, președintă, secretar.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Csnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipereș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Preț unu exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndereticul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor înderetic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusci-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns showing train routes and schedules. Columns include: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copsa mică-Sibiu, Sibiu-Copsa mică, Cucerdea-Oșorheiu-Regh.-săs., Cucerdea-Oșorheiu-Cucerdea, Regh.-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Oșorheiu, Sibiu-Copsa mică, Simeria (Piski)-Uniedoară, Uniedoară-Simeria (Piski), Simeria (Piski)-Turda, Turda-Simeria (Piski), Simeria (Piski)-Odorheiu, Odorheiu-Simeria (Piski).

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.